— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

NR. 3 SOMMEREN 1986 18. ÅRG.

„En sommer er over..."

Ja slik synger de i en sang, og en må nok si at også sommeren 1986 ugjenkallelig er forbi. Når en tar et tilbakeblikk på årets Sørlandssommer, må en bare konstatere at den var slett ikke verst, ja til dels helt flott. Riktignok kunne den by på litt av hvert, både av vestavind og kjølig vær, men det ble gjort opp for med perioder med det herligste smeigevær.

For å ta det hele litt mer systematisk. Det kalde og regnfulle været fortsatte ut hele mai og første del av juni. Sommeren med stor S kom søndag den 15. juni. Det var den dagen alle sørlendingene ble solbrente. Men så var det også en fantastisk dag, blikkstille og steigvarmt hele dagen. Og godværet holdt seg ut månden. Juli var litt mer variabel, en god del vestavind, men mye sol - og tørt. Dette forandret seg raskt i slutten av månden. Da fikk vi regn- og tordenbyger så det forslo. Lyn og torden har vi forresten hatt mye av i sommer, og ved et kraftig uvær midt i august laget det stor ugreie på EL- og telenettet, her i distriktet og oppover i landet.

Ellers var det mye bra å si om august. Ikke de hele høye temperaturene, men jevnt over bra, med klar, høy augusthimmel som en riktig kunne fryde seg over. Men den markerte også sommerslutt på en temmelig fast og bestemt måte. Da fikk vi en høststorm som varte tre heile dager til ende. Det blåste øst og n.ø. opp i liten storm, med voldsomme skybrudd fra den 26. til den 28. Det kom godt over 100 mm på de dagene.

Og så gled vi over i september, som foreløbig ikke har vist seg som den fine høstmånden den av og til kan være. Og mens vi håper på noe

av dette kan vi bare slå fast at sommeren 1986 var en ganske fin sommer. ----
Vi faller for fristelsen til å gjengi en sann historie om en kar som besøkte øya i sommer. Huset lå slik til at blinkene fra Ryvingen fyr skinte rett inn i soveværelset hans. Mannen var nok ikke vant til å se slike fyr, for da han snakket med vertskapet neste morgen, sa han at det hadde vært et veldig lynvær om natta. Men det merkelige var, sa han, at han hørte absolutt ingen torden. ----

Skjernøyfolk på båttur sist sommer.

IN MEMORIAM.

Arthur Jenssen døde plutselig den 16. juni nær 81 år gammel. Selv om han var litt dårlig til bens, var han frisk og rørig helt til det siste. - Arthur bygde hus på Farestad straks etter han kom hjem fra Amerika i 30-årene, og han bodde der siden sammen med sin familie. Han var tømmermann (snekker) av fag og arbeidet for byggefirmaet Peter A.Klev & Sønn i mange, mange år. Det ble mange båtturer fra Farestad til Mandal i all slags vær, sommer som vinter.
Arthur var glad i sang og musikk og det bar også deres hjem preg av. Han var en drivende kraft i Ungdomsforeningen og var også formann der i flere år. Best husker vi ham på orgelkrakken, hvor han villig stilte opp. Og vi husker hans glade sang, sangen om Jesus og om himmelen.
Arthur hadde også gleden av å få feire gullbryllup sammen med sin kone Helga, for et par år siden.
Ved begravelsen forrettet hans gode venn og lesekamerat, dr. teol. G. Ousland. Vi lyser fred over hans minne.

Skjernöyposten

Redaktør: Sigurd Aalvik
Tlf. (043) 68611
I redaksjonen: Håkon Karlsen, Georg Walvick og Norvald Jenssen.
Adr.: Skjernøy, 4500 Mandal.
Postgirokonto: 5425368.
Kontakt i USA:
Mrs. Elinor Kristiansen,
853 - 58 st.,
Brooklyn N.Y. 11220.
Abonnementspris pr. år kr. 20.
USA $ 3.-

litt fiskeprat

Det er nå tid for en ny fiskeprat. Og for å begynne med den finestefisken, laksen, så ble det fisket mere av den enn på mange år, her utenfor i sommer med rekordfangst på 35 kg i ett garn en dag, mest fisk på 3-4 kg.
Det var også flere garn ute i år, ca. 10 kilenøter og krokgarn var plassert fra Oddeknubben i øst til vestenpå Færøy. Det med krokgarn er noe nytt. De er langt mere enkle og kan stå ute i mere uvær og strøm, og er også mye bedre å holde reine for maneten, så de kan settes ut på de ytterste oddene, som ser ut til å være de beste fiskeplassene.
Så er det makrellen, som det nå på sensommeren har vært store mengder av, men avsetningen har vært elendig. Makrellen er for små, 4-5 pr. kg og mottakerne kan ikke få solgt den. Den eneste plassen de kan bli av med den er til russiske mottakerbåter som ligger i fjorden utenfor Farsund og Flekkefjord. Men med kuling og uvær er det nesten umulig å runde Lindesnes med åpne lasta båter. Så makrellen har for det meste gått i fred her utenfor i sommer, mens noen er reist til Farsund og har dorget derfra. Får håpe at det kan komme en "russebåt" på denne siden av Lindesnes, for det viser seg at med den lange kjøringen, og ventetid på 6-8 timer for å få losset fangsten, går det også ut over kvaliteten og et par notbåter fra øya måtte skuffe 2 tonn makrell hver på sjøen igjen.
Dette skulle ikke kunne skje i 1986, mens tore deler av verdens befolkning dør av sult, så noe må være galt et sted. Denne makrellen gikk ikke gjennom russernes strenge kvalitetsbedømmelse, som følge av altfor dårlig lastekapasitet.
Etters fiskes det en god del ål, og prisen er veldig god, kr. 37,50 pr. kg for stor ål og 17,50 for små, og med 80-90 % stor ål i fangstene blir det en god ekstra inntekt.
Ellers er det småsei, småtorsk og smålyr å få, så det er ingen vanskelighet med å variere fiskemiddagen.

Fra s. 4, St. Hans.

bålet godt og mye folk var samlet. Innover i Nordfjorden var det mange bål, ja det var et helt skue. Blikk stille og bålene som speilet seg i vannet. Biler og skuelystne folk var det fra brua og langt utover øya. Og båter. Det var mange i fjor, men i år slo det vel alle rekorder. Ja, da må en ta seg i akt når en farer på fjorden.
St. Hans-aften ble nok for den enkelte en stor opplevelse. ---
Bildet på s. 4 er fra moloen på Dyrstad. ---

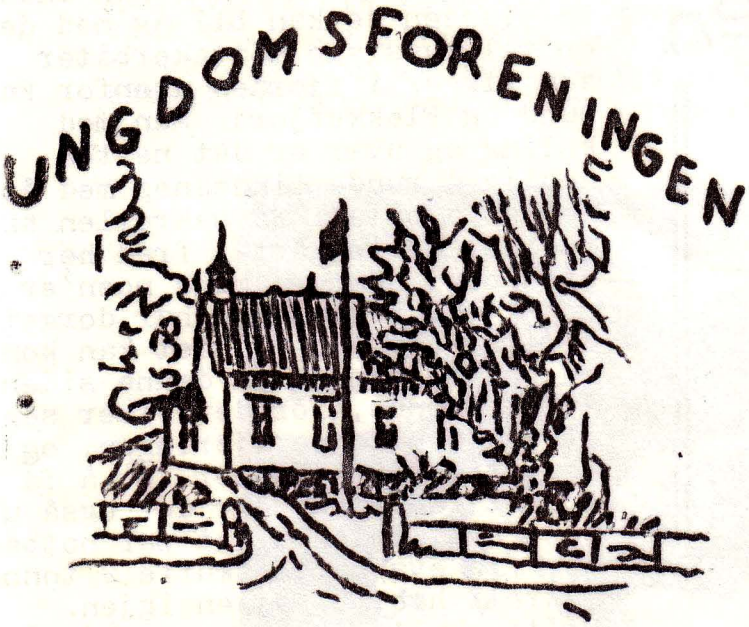

Samlingsfesten har vel vært avviklet når dette leses, og høstens program har vel vært presentert.
Siden i vår har det vært 2 turer i Ungdomsforeningens regi. Så har Ungdomsgruppa hatt sine turer og Yngres sine.
Ungdomsforeningen hadde båttur til østsiden av Hille just før St. Hans og oppslutningen var god. Mange familier var samlet. Det blir mer og mer vanlig at hver familie tar sin egen båt, derfor blir også båttallet større hvert år. Stor deltakelse ble det også under sporleken som ble arrangert der borte. Etter kaffe og brus m.m. var det en kort andakt som ble holdt av Audun Aanensen.
Fisketur var det også i år, med prost Stensager som taler til andakten (og det har vært tradisjon i mange, mange år). Turen ble avviklet 25. juli og gikk til Sandøybukta. Oppslutningen var vel som i fjor, heller lite ungdom. Det var litt blåsete så det ble litt kaldt utpå kvelden, men bålet varmet. I år ble det delt ut premie for den største og den minste fisken.

Så står høsten igjen for døren, og vi forbereder oss til vinter. Må vi også forberede oss på at Guds ord må få virke i oss og at vi må være med å så det videre ut. Høsten er kort og arbeiderne få. La oss være med når vi kan, mens det ennå er nådens tid. -------

Årets St. Hans-aften var vel en av de fineste på mange år, så vidt en kan huske tilbake. Det var helt unødvendig å gå inn bak steiner og knatter for å søke ly for vinden og kulden, som en pleier. Det var så stille og varmt at en søkte ut på de ytterste oddene hvor det var godt å være. I år savnet vi det tradisjonelle bålet på Farestad, men på moloen på Dyrstad brant

til s. 3

Fra Islands-fartens tid.

Erindringer fra sjømannslivet av kapt. Chr. P. Dyrstad.

(Del II, forts. fra nr. 4/85).

I KAMP MED STADIG MOTVIND.

Endelig var vi da blitt klar lasten og skulle gå til Skottland for å laste kull tilbake til Reykjavik. Det var blitt ut i siste halvdel av mai og således langt på sommeren; men det var såre lite som tydet på sommer. Da vi kom til sjøss var det likevel mere moderære værforhold med lange, lyse netter. Hadde vi på oppturen lengtet og ventet på østenvind, fikk vi nu langt mere en ønskelig. Det ble stående med østlig vind uavbrutt i ukevis. Jeg lot skuten gå bidevind, godt fullt, i håp om at vinden nok ville tørne vestlig når vi kom over til Skottlands vestkyst. Men østanen ble stående som skulle det være passat.
Vi var til slutt i spekulasjon om å seile rundt England gjennom Den engelske kanal. Vi kom nemlig vestenom Lewisøyene St. Kilda og Rackall. Dette er noen underlige landformasjoner. Midt i St. Kilda er det et stort hull så man kan se gjennom øya i østlig og vestlig retning. Rockall er en skarp, pyramideformet fjellrygg som stiger nesten loddrett opp av sjøen. Vi hadde her en meget kvass storm fra øst, slik at skuten kastet ballasten så hun lå med dollbordet under vann. Stormen løyet imidlertid av, så vi fikk lempet ballasten tilbake på sin plass. Men østanen vedvarte. Det var platt umulig å komme østover.

25 dager fra Island til Skottland.

Lang reis hadde vi, og langvarig så det fremdeles ut til å bli. Men endelig tørnet denne langvarige østanvind om til syd og sydvest, så vi kunne styre kurs, og ikke mange dager etter var vi oppe i Leithsfjord. Her traff vi sammen med en danske skonnert som gikk fra Island samme dag som oss. Vi hadde vært sammen med den under kryssingen ved St. Kilda. Vi hadde begge 25 dagers reise fra Island.

Det så stygt ut da skuta skulle inn i dokken.

Vi skulle laste i Dysart, en liten by på nordsiden av Leithfjord med en liten dokk som er sprengt ut i solid fjell. Vi hadde ankret opp utenfor byen og ventet på høyvann. Dokklosen kom ut for å seile skuta inn når høyvannet innfant seg. Det var høysommertid; men det var meget koldt og regnfullt. Vi satte seil for å seile skuta inn i dokken. Det var ingen assistanse å få av taubåt. Da vi var like utenfor dokkporten, satte det inn med voldsomme stormbyger. Alle seilene ble oppgitt i gordinger og gitauer, men skuta løp i veldig fart inn gjennom porten. Begge ankerne falt, men hun tok med seg ankerne og det så ut som vi skulle knuse en Haugesunds-kutter som lå fortøyd langs kaien. I siste nu stoppet hun opp. Folkene på kutteren krabbet på land, og en 70-80 åring kravlet og på kaien idet han skrålte: "No e mine dager slutt." Men merkelig nok gjorde vi ingen skade hverken på oss selv eller andre. Da vannet falt ut viste det seg at ankerne hadde huket seg fast i ytre enden av en slipp, og brekt denne opp i en lengde av ca. 20 fot. Jeg fryktet for at det skulle bli en kostbar affære, men jeg hørte aldri noe mere om det, og fikk heller ingen regning for forvoldt skade.

En påkrevet oppussing.

Skuta var meget begrodd under bunnen, så vi måtte gjøre den ren og male bunnen med bunnstoff. Her var meget greit i Dysart å slippsette fartøyet, idet det utenfor dokken var en meget slett og jevntskrånende sandbanke som vi forhalte til på høyvanne, og et par timer etter stod skuta såpass tørt at vi kunne gjøre den ren. Det ble fint tørrvær, så vi kunne begynne å male straks etter. Det gikk meget greit og

fort for hånd. Etter to tidevanne var skuta rengjort og malet under bunnen bare ved mannskapets hjelp.

Kvikt ekspedert.

Da vi var ferdig med bunnmalingen, forhalte vi inn i dokken hvor lasten var ferdig. Tre dager etter at vi var kommet inn til Dysart, stakk vi igjen til sjøss og hadde da rengjort og malet under bunnen samt lastet full last med kull, bestemt til Reykjavik. Så her hadde det gått ganske bra. Det var jo sommertid og vi ventet rimelig vind og vær på denne reise. Men all denne østanvinden som vi hadde på turen til Skottland, var det ganske slutt med. Vinden stod vestlig, så det gikk greit og kvikt å komme bort til Shetlandsøyene. Nu var her ikke mangel på vestanvind, og mere vind enn vi ventet på denne årstid.

Tilbake til Reykjavik.

Det ble såmenn ikke nogen riktig ønskereise, som vi så smått hadde ventet. Skuta var jo dyplastet, slingret og balerte som den alltid gjorde med tung last. Vinden gikk omsider mere sydlig, og med denne vind kunne vi strekke kurs opp mot Island. Det var slett ikke så verst lang reis, da vi en søndags kveld ankret opp på Reykjaviks red. Det var jo ikke så lenge siden vi var her sist; men her var allikevel foregått en stor forandring. Alt var da på marken så vinterlig og dødt, men nu svang islendingene sine slåtteredskaper så det var en lyst å se. Jeg har for øvrig aldri sett slike slåtteredskaper noget steds. Ljåen tror jeg var omtrent som dem vi bruker, men orvet var en lang rett stake som de likefrem slengte bortover marken. Noget rosverdig arbeide blev der etter mitt skjønn heller ikke gjort. Det var nesten like meget gress tilbake når slåttekarene var ferdige med sitt arbeide. Gresset blev likefrem hakket av på midten. Men det er utrolig hvor fort gresset gror på disse høye breddegrader, når først sommeren bryter frem. Hele landskapet var da grønt og gressbevokset, så der var et utmerket beite for husdyr.

Island har ikke så meget nakne fjell som her i Norge. Der er langt mere jorddekke, og om sommeren blir det nesten alt gressbevokset, bare iblandt noget krekling og pors. Lyng har jeg ikke sett på Island.

Bare 7 døgn fra Reykjavik til Mandal.

Denne gang hadde vi meget pent solskinnsvær under vårt opphold på Island, og det var en særdeles god sommer, fortalte islendingene. Det gikk forøvrig ganske fort med lossingen denne gangen. Vi losset for det meste lasten til franske og engelske trålere. Etter endt utlosning var det å forseile til ballasthavnen, som ligger en mils vei borte. Det stod med avlands vind dag etter dag, så det var en vanskelig jobb å få krysset opp med en ganske tom skute, men det gikk da. Arbeidet med å få ballast på Island var alltid forbundet med vanskeligheter, da man som regel måtte grave sand og stein selv og føre det ombord i egne båter. Men denne gang var jeg så heldig å få leid nogen islendinger til å skaffe ballasten til skibssiden. Det gikk derfor både kvikt og greit å få ballast. Og så stakk vi til sjøss - homeward bound. Vi skulle nemlig hjem til Mandal. Det blev i motsetning til de foregående turer en riktig stryker av god vind, og den vedvarte nesten like til Mandal - 7 døgn fra vi gikk ut fra Reykjavik til vi lå fortøyd ved Ballastbrygga i Mandal. På neste reise tilbake til Reykjavik hadde vi 30 dager.

Chr.

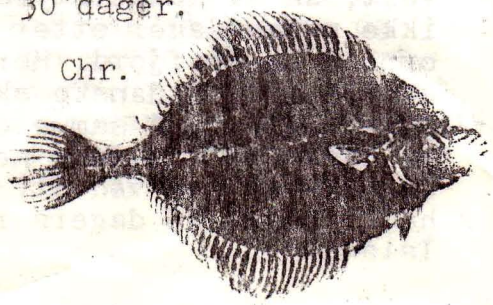

SKJÆRGÅRDSMESSE I JUVIKA.

Skjærgårdsmesse ble holdt i Juvika søndag 30. juni kl. 16.00, i strålende sommervær. Mange båter hadde funnet veien dit og det var også mange som kom landeveien. Presten hadde tatt plass på en av båtene inne ved brygga og det var rigget opp høyttaleranlegg slik at alle kunne høre. Prost Stensager forrettet ved gudstjenesten. Det var også 4-5 gutter som spilte trompet til sangene. Etterpå var det fram med kaffe og niste og folk koste seg i det herlige været. ----

XXXXXXXXXXXXX

SMÅNYTT FRA ØYA

Enda et hus er under bygging i Dyrstadheia. Det er Venke Kristiansen og hennes venn som bygger på hennes fars, Klarens Kristiansens eiendom. Ett hun i Valvik og ett hus til på Dyrstad er under planlegging. Det er Jan Atle Abrahamsen og Jan Øystein Dyrstad som prøver å få alle papirene i orden før de kan sette grabben i jorda. Lykke til. ----------

De er begynt å arbeide med den påtenkte garasje- og parkeringsplassen på Ytre Farestad. Stedet ligger på tidligere Sigrid Karlsens eiendom, på grensen mot tidligere Julie Tørressens eiendom, et stykke oppforbi Kniben. Kommunen ervervet dette stykket da Roald Syvertsen overtok eiendommen. Det har tidligere, fra kommunen, vært sendt rundt en liste, på Rosnes og Ytre Farestad hvor de kunne skrive seg på de som ønsket garasje eller parkeringsplass. Og her skulle det sansynligvis bli plass til dem som har behov for det. Det er adkomstveien opp til denne plassen de arbeider med nå. ------

Veien fra snuplassen på Ytre Farestad og ut til Torgeir Berge er blitt asfaltert i sommer. Veien er overtatt av kommunen og er altså ikke fylkesvei. De som hadde interesse av det, og ville betale for det, kunne få asfaltert helt inn til hus og i innkjørsel. -----

Også i år ble det holdt Skjernøydag. Det var søndag 6. juli. Det var en fin dag og mye folk var samlet. Det var kakeutlodning, kapproing, humoristisk fotballkamp, salg av kaffe og nystekte vafler m.m. Folk koste seg og traff venner og kjente som de kanskje ellers ikke ser så ofte. ------

Flåten av turistbåter bare øker og øker og båtene blir større og flottere år for år. De har funnet ut at bl.a. Ystevåa er et utmerket overnattingssted, og de kan komme kjørende som "perler på en snor" morgen og kveld. Også rundt i vår skjærgård er de å finne overalt og kanskje er Sandøybykta og begge Nodevikene de mest yndede tilholdssteder. Også Skjernøyfolk er ganske vel utstyrt i så måte, og mange drar på båtturer, helst østover mot Grimstad og Arendal, ja kanskje helt bort mot Svenskegrensen. Så de angivelig trange tider gjør seg ikke så veldig store utslag. ----
Folk reiser mye i det store og hele. Ikke bare her i landet; det er blitt helt vanlig for Skjernøyfolk med turer både til Canariøyene, Spania, Rhodos, Israel og mange andre fjernere himmelstrøk . -------

Vi hadde selebert besøk her ute i sommer. Det var selveste verdensomseileren Ragnar Thorseth med "Saga Siglar" som fortøyde på utsiden av redningsskøyta en kveld og lå til neste morgen. Det var Mandal besøket gjaldt, men så var han litt tidlig ute og stoppet over her hos oss. De som ønsket det kunne komme ombord å beskue den gamle viking-knarren. Det var ganske artig.. ----------

Det har skjedd en del på det personlige plan siden sist:

Vi kan gratulere Svein og Brenda Walvick, Dyrstad med en datter den 25/7.
Våre gratulasjoner går også til Berit Kathrine Jacobsen, Rosnes og Trond Reinertsen, Mandal som forlovet seg nå i august.

Trygve Ånensen, Dyrstad og Hilde Finkenhagen, Ulefoss giftet seg i juni og fluttet inn i nytt hus, bak Norvald Jenssens hus, ved veien mot Dyrstad skolehus. Der ligger huset med en flott utsikt utover mot sjøen. Vi gratulerer og ønsker Hilde velkommen til øya. ------

Videre giftet Geir Vågsvoll, Rosnes og Venke Tronstad, Mandal seg i juli.
Berit Langeland, Dyrstad og Johnny Ambrossen, Skien giftet seg i august. Vi gratulerer samtlige hjerteligst. ----

Arnfinn Syvertsen fylte 80 år 3. august. En forsinket gratulasjon også til ham. ----

Johan og Jenny Abrahamsen, Valvik feiret gullbryllup den 5. sept. Våre hjerteligste gratulasjoner til dem. -----

Vi tar med at Margrethe og Sigurd Svendsen feiret gullbryllup samme dag. De bor riktignok i Kr.sand, men er det meste av sommeren på hytta på Rosnes. Vi gratulerer. -----

Det var barnedåp i kapellet i sommer av en liten norsk/mexikaner. Foreldre Martin og Martha Angelica Roa Berge. Barnets navn: Tor-Sven Gregorio.
Og 17/8 var det også barnedåp. Foreldre: Svein og Brenda Walvick. Barnets navn: Anette.
Og foreldre: Tor Bjørn og Gerd Hansen, Valvik. Barnets navn: Trine. Våre gratulasjoner til både barn og foreldre. ------

I tillegg til Trygve og Hilde Ånensen, har også Sigurd og Karin Syrstad, samt Even og Jorun Christensen flyttet inn i nye hus på Dyrstad og i Valvik. Det

er altså 3 unge "koner" som har flyttet til øya. Vi ønsker dem lykke til og håper de vil trives herute. -----

Det er nå bare "Merceno" igjen av fiskeskøytene på øya idet "Bris" er blitt kondemnert. Det vil si at staten betaler eierne penger for at de skal senke gamle fiskebåter som ikke er lønnsomme i fiske lenger. Det var Terje Larsen og Jarl Pedersen som eide "Bris". -----

Det synges om "hvite måke", men har dere lagt merke til den mørke fjærdrakten på måkeungene i år? De er jo vanligvis grå, men i år er de helt grå-svarte. Dette gjelder ihvertfall svartbak og gråmåke. Hva det kan komme av er ikke godt å si, men vi har ihvertfall ikke sett noe slikt tidligere. ------

Den veletablerte forretningen, slakter Tobiassen er nå gått inn. Mangen en Skjernøymann har nok i årenes løp levert slaktedyr til Tobiassen, og det kan de nok fremdeles også gjøre da slakteriet ennå er i drift. Men forretningen er altså stengt og det finnes for øyeblikket ikke en slakterbutikk i hele byen. -------

Skjernøymarsjen gikk søndag den 31. aug. i et aldeles nydelig vær. (Det var som om august ville vise at den virkelig var en sommermåned - selv etter de stormdagene i just hadde hatt). Det var 11. gangen marsjen ble arrangert og løypa var den samme som i fjor. Men interessen dabber av og det var i år bare 235 deltakere. Det er i grunnen synd, for det er fint å komme ut i naturen en søndags morgen - for ikke å snakke om den sportslige verdien av det. Det er jo en veldig flott utsikt fra Høgevarden - og i et slikt vær. Og der oppe stod "Bassen" og forklarte. En stor kikkert var plassert der oppe og Høgevardshuset var åpent, for de som var interessert. Men alle turmarsjer er på vei ned. Første gang Skjernøymarsjen ble arrangert var det over 1100 deltakere, mot årets vel 200. -----

Den voldsomme brannen på hotel Caledonien i Kr.sand den 5/9 krevde også et offer fra en mann som har sine røtter på Skjernøya. Det var Jahn Fredrik Lyberg hvis mor er Julie Lyberg, som igjen er datter til John og Gunhild Farestad. Familien Lyberg bor i Sverige, men er på besøk her på øya hver sommer, hvor de har overtatt en del av eiendommen til faren, John Farestad. --

Selv ikke her på vår øy kan vi være trygge på å beholde tingene i fred. Om sommeren vanker det mange slags folk, også ut til oss. De hadde kommet seg inn på butikken en natt og forsynt seg med det som var i kassa og forskjellige andre saker. Men så svært mye ble det ikke. De hadde også vært inne i en bil og tatt forskjellige ting. Men det er jo en ting når en slipper ødeleggelser. Men å gå fra dørene åpne og å la verdisaker ligge synlig, går dessverre ikke lenger. Det er bare noe vi må akseptere. Men ellers har vi det svært så fredelig her ute på vår øy. -----

Også i år har redningsskøyta "Karine Moe" drevet med kystpatrulje. Den har gått fra Svinør til Rasvåg på Hidra og tilbake igjen 2 ganger i uka. Denne form for eskortetjeneste drives også både på Østlandet og Vestlandet, og er sikkert en betryggelse for den stadig økende turisttrafikken. - Ellers har skøyta hatt flere utrykninger i sommer, både til søk etter båter og personer, samt assistanse til fiskefartøyer og turistbåter.
Ja selv på Nebeholmen går det an å havarere og be om assistanse over Farsund Radio. -----

Söndag 7. sept. var det innsettelse av ny res. kap. Inge Björkhaug, i Skjernöy menighet. Formannen i nenighetsrådet, Georg Walvick, leste innsettelsesbrevet fra biskoppen og önsket ham og hans familie velkommen i menigheten. Etterpå var det dekket til kirkekaffe i Lillesalen. Her presenterte den nye presten sin övrige familie - de har 4 barn fra 4 år og oppover, og hilste på alle ved utgangen.-------

Vi rakk også å få med ankomsten av en ny liten Skjernöyborger. Det var Lilian og Tom-Inge Dyrstad som fikk en gutt den 9. sept. Vi gratulærer hjerteligst.

Det blir heller dårlig i år med frukt, grunnet den kalde og regnfulle blomstringstiden. Og det lille som var fikk en hard medfart i den stormen vi hadde i slutten av august.
Men noe detblir en sann velsignelse av i år er raunbær. Trærne bugner av blodröde bær og er virkelig et syn å se. Nå hersker det forskjellige meninger over hva dette betyr. Noen sier det blir streng vinter, andre mener at trærne ikke skal bære byrder to ganger. Vi kan bare vente og se hva som skjer.---------

5-6 Skjernöygutter er med i den store militærövelsen, Blue Fox som har vært holdt på Östlandet i disse dager.--------

Det ble holdt samlingsfest for Ungdomsforeningen på kapellet söndag den 14. sept. kl. 16.00. Det var lagt opp som familiefest og det var samlet mange, både barn og voksne. Reidar Haugen talte.
Også Skjernöy Ungdomskor (SKUK) har startet opp, med nye friske krefter, med sin dirigent Tormod Lindland. Noen av de eldste forlater koret, til arbeide eller videre-utdanning, men nye kommer til. De gledet oss på denne festen med sin friske, fine sang. Vi önsker dem lykke til.------

Og så er vi altså kommet midt i september, og det er höst i lufta. Vi nevnte innledningsvis at sept. ikke hadde innfridd forventningene til en fin höstmåned. Her må vi ile til med å si at vi faktisk har hatt noen riktig fine dager, med sol og höy himmel. Skarpt og kjölig om morgenen riktignok, men deilig i sola utpå dagen.
Og med dette runder vi av for denne gangen. Sier takk for i sommer og önsker vel mött i julenummeret.-------